

ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA

Mgr. Radovan Hrádek – advokát

Ústavný súd
Slovenskej republiky
Hlavná 72
042 65 Košice

DOPORUČENE

02.06.2017

ÚSTAVNÁ SŤAŽNOSŤ

proti porušovaniu základných práv a slobôd podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky

Sťažovateľ: **Milan Mazurek**, narodený XX.XX.XXXX, bytom XXXX, riadne zvolený poslanec Národnej rady Slovenskej republiky za politickú stranu Kotleba – Ľudová strana Naše Slovensko v VII. volebnom období

Zastúpený: **Mgr. Radovan Hrádek**, advokát, XXXX, zapísaný v Slovenskej advokátskej komore pod č. 3277

Porušovateľ základného práva alebo slobody:

Národná rada Slovenskej republiky

Prílohy: Plnomocenstvo sťažovateľa advokátovi
Podľa textu

Predložené dvojmo doporučeným listom

I. SKUTKOVÝ STAV

1. Porušovateľom základných práv sťažovateľa je Národná rada Slovenskej republiky (ďalej len "NR SR"), ktorá je jediným ústavodarným a zákonodarným orgánom Slovenskej republiky (čl. 72 Ústavy Slovenskej republiky).

2. Predseda Národnej rady SR Andrej Danko podal dňa 22.11.2016 Mandátovému a imunitnému výboru NR SR návrh na začatie disciplinárneho konania proti sťažovateľovi v zmysle ustanovenia § 136, ods. 2, písmeno a) zákona č. 350/1996 Z.z. o rokovacom poriadku NR SR (ďalej len „Rokovací poriadok NR SR“).

Dôkaz: Návrh predsedu NR SR z 22.11.2016 na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi (Príloha A)

3. Mandátový a imunitný výbor NR SR na 10. schôdzi výboru prijal dňa 30.11.2016 Uznesenie č. 16, ktorým začal disciplinárne konanie voči sťažovateľovi a požiadal predsedu výboru, aby tento zabezpečil vyžiadanie stanoviska sťažovateľa k návrhu predsedu NR SR.

Dôkaz: Uznesenie Mandátového a imunitného výboru NR SR č. 16 z 30.11.2016 (Príloha B)

4. Mandátový a imunitný výbor NR SR na 11. schôdzi výboru prijal dňa 07.12.2016 Uznesenie č. 19, v ktorom odporučil podľa § 139 ods. 1 Rokovacieho poriadku NR SR sťažovateľovi, aby sa na najbližšej schôdzi NR SR ospravedlnil za výroky pri výkone funkcie poslanca NR SR prednesené na 10. schôdzi NR SR.

Dôkaz: Uznesenie Mandátového a imunitného výboru NR SR č. 19 z 07.12.2017 (Príloha C)

5. Mandátový a imunitný výbor NR SR na 12. schôdzi výboru prijal Uznesenie č. 21, v ktorom konštatoval, že sťažovateľ sa za výroky prednesené na 10. schôdzi NR SR neospravedlnil. Zároveň výbor odporučil NR SR podľa § 139 Rokovacieho poriadku NR SR udeliť sťažovateľovi pokutu v sume 1000 €. Zároveň výbor poveril predsedu výboru Richarda Rašiho informovať NR SR o výsledku rokovania výboru a predložiť NR SR návrh uznesenia NR SR na udelenie tejto pokuty.

Dôkaz: Uznesenie Mandátového a imunitného výboru NR SR č. 21 z 08.02.2017 (Príloha D)

6. Návrh č. 432 Mandátového a imunitného výboru NR SR bol predložený na rokovanie NR SR vo februári 2017.

Dôkaz: Návrh Mandátového a imunitného výboru NR SR č. 432 z februára 2017 (Príloha E)

7. NR SR Uznesením č. 584 z 06.04.2017 (tlač 432) udelila na základe § 139 Rokovacieho poriadku NR SR sťažovateľovi pokutu v sume 1000 €.

Dôkaz: Uznesenie NR SR z 06.04.2017 číslo CRD-553/2017 (Príloha F)

II. VÝROKY SŤAŽOVATEĽA PREDNESENÉ V PLÉNE NR SR

1. Sťažovateľ predniesol na pôde NR SR nasledujúce výroky:

- A) „No a pani ministerka s vašou láskou k Izraelu chcem povedať, že či nie je práve Izrael štátom, kde ešte stále legálne a reálne existuje apartheid. To zase len podčiarkuje tú vašu schizofréniu, na Slovensku chcete bojovať proti nejakému fiktívnemu apartheidu a zároveň ste zamilovaná do štátu, v ktorom apartheid reálne v praxi funguje. Pretože Palestíнец v Izraeli nie je rovnocenný Židom“.
- B) „Potom vláda Spojených štátov amerických a vláda štátu Izrael, ktorý je vám tak blízky, je fašistická a konšpiračná“.
- C) „Islam je viac než náboženstvom, je to krutý, odporný a neľudský politický systém“.

Dôkaz: Text návrhu Predsedu NR SR zo dňa 22.11.2016 na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi, strana 1 a 2 (vid'. príloha A)

2. Sťažovateľ na základe Uznesenia Mandátneho a imunitného výboru NR SR č. 19 zo dňa 07.12.2016, v ktorom odporučil podľa § 139 ods. 1 Rokovacieho poriadku NR SR sťažovateľovi, aby sa na najbližšej schôdzi NR SR ospravedlnil za výroky pri výkone funkcie poslanca NR SR prednesené na 10. schôdzi NR SR predniesol nasledovné:

„Vážený pán predsedajúci, vážené kolegyně, kolegovia, vzhľadom na to, že návrh na začatie disciplinárneho konania voči mojej osobe bol podaný práve predsedom Národnej rady, logicky z toho vyplýva, že výroky, ktoré som predniesol, sa dotkli osobne práve jeho, a práve preto by som chcel logicky svoje ospravedlnenie smerovať priamo k jeho osobe. Dúfam, že si to neskôr pozrie. Teda, vážený pán predseda Národnej rady Slovenskej republiky, kapitán, doktor Andrej Danko! Týmto sa vám chcem ako radikálnemu zástancovi islamu a ortodoxnému obhajcovi sionizmu v jednej osobe ospravedlniť za to, že som vás urazil tým, že som v tomto pléne povedal o islame a o Izraeli čistú pravdu. Ja vám veľmi pekne ďakujem za to, že sa môžem ospravedlniť, pretože v akomkoľvek islamskom štáte by mi za toto zrejme odťali hlavu. Čo ma ale prekvapuje, je, že sa vy ako predseda Slovenskej národnej strany cítite byť urazený, keď niekto kritizuje islam. Vy sa cítite urazený pri kritike islamu, toho islamu, ktorý je v súčasnom období v podstate silou, ktorá pôsobí na celú našu európsku civilizáciu absolútne deštruktívnym spôsobom. Toho islamu, ktorý má denne naprieč celým európskym kontinentom desiatky obetí. Toho islamu, ktorý nerešpektuje demokraciu, vysmieva sa z ľudských práv a učí nás, že sa máme k ženám správať ako k dobytku určenému na porážku. Toho istého islamu, ktorý povoľuje pedofíliu, ktorý povoľuje zoofíliu, dokonca aj nekrofíliu. Toho islamu, ktorý nie je ničím iným, než obyčajným dielom diabla. A keď si pán kapitán myslí, že takýmito pokutami a sankciami donúti poslancov Ľudovej strany Naše Slovensko k tomu, aby sme, ľudovo povedané, stiahli chvost a zavreli ústa, aby sme prestali bojovať za svoj národ a za európske kresťanské a národné hodnoty,

tak je pán kapitán na veľkom omyle. My na rozdiel od vás totiž, pán kapitán, na rozdiel od vás ako predsedu Slovenskej národnej strany, sa nikdy nevzdáme svojich národných a kresťanských hodnôt. My nikdy nevzdáme svoj boj za náš národ a nikdy nedovolíme, aby bola naša krásna vlasť, naše krásne Slovensko, ktoré vy tak nenávidíte, v rukách ľudí, ktorí nás chcú zotročiť alebo povraždiť. Dnes sme totižto v Európe pod takým tlakom islamizácie, že už dokonca jeden z najslávnejších španielskych futbalových klubov musel odstrániť zo svojho loga kresťanský kríž, pretože by to mohlo uraziť moslimskú komunitu. Hovoríme o tom istom Španielsku, ktoré bolo skoro sedemsto rokov pod nadvládou krvilačných moslimských Maurov, o tom istom Španielsku, v ktorom pri stáročiami trvajúcej reconquiste zomreli státisíce európskych kresťanských mužov preto, aby tento kus európskej kresťanskej zeme dostali z rúk týchto krvilačných neludských zvierat. Ja som si istý, že ani radoví členovia Slovenskej národnej strany, pán kapitán, nemajú záujem na tom, aby sme na Slovensku ustupovali islamizácii alebo stavbe mešít. Ja vám totiž pripomeniem, že to bol práve váš výrok, pán kapitán, kedy ste tvrdili, že islamizácia štátu začína stánkami s kebabom. Ja viem, že dnes má už tento výrok asi rovnakú hodnotu, ako keď ste tvrdili, že nikdy v živote nebudete vo vláde s Bugárom, no som rád, že takýmito svojimi konaniami otvárate ľuďom oči, že ukazujete svoju pravú tvár občanom Slovenska a hlavne svojim voličom, ktorým dávate návod, že v ďalších voľbách by sa mali rozhodnúť lepšie. Pretože, opakujem, Ľudová strana Naše Slovensko na rozdiel od tzv. Slovenskej národnej strany nikdy nezanevrie na hodnoty národné a hodnoty kresťanské. My nikdy nevzdáme svoj boj za náš národ, za našu vlasť, za našu krásnu európsku kultúru a morálku. A v súčasnosti sme – či už v tomto pléne alebo aj v celej Slovenskej republike – jedinou stranou, ktorá ešte môže Slovensko zachrániť.“

Ďakujem. (Slabší potlesk.)

Dôkaz: <http://tv.nrsr.sk/videokanal/osoba/7/Milan.Mazurek?id=171943>

III. KVALIFIKÁCIA VÝROKOV SŤAŽOVATEĽA PREDSEDOM NR SR (PORUŠOVATEĽOM)

1. Predseda NR SR v odôvodnení návrhu na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi zo dňa 22.11.2016 uvádza skutočnosti týkajúce sa vzniku štátu Izreal, skutočnosti týkajúce sa Spojených štátov amerických a skutočnosti týkajúce sa islamu.

Dôkaz: *Text návrhu predsedu NR SR zo dňa 22.11.2016 na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi, strana 2 (viď. príloha A)*

2. Predseda NR SR v odôvodnení návrhu na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi zo dňa 22.11.2016 sa jednoznačne stavia do pozície sudcu a rozhoduje o tom, že výroky sťažovateľa naplňajú znaky skutkovej podstaty trestného činu hanobenia národa, rasy a presvedčenia, teda ustanovenia § 423 zákona č. 350/2005 Z.z. – Trestný zákon.

Dôkaz: *Text návrhu predsedu NR SR zo dňa 22.11.2016 na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi, strana 2 (viď. príloha A)*

3. Predseda NR SR v odôvodnení návrhu na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi zo dňa 22.11.2016 ďalej deklaruje, bez akéhokoľvek dôkazu, že sťažovateľ, citujem:

„Pán poslanec Milan Mazurek súčasne svojimi výroky vykresľuje príslušníkov slovenského národa ako netolerantných ľudí.“

Dôkaz: Text návrhu predsedu NR SR zo dňa 22.11.2016 na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi, strana 3 (viď. príloha A)

4. V prílohe č. 1 k odôvodneniu návrhu na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi zo dňa 22.11.2016, predseda NR SR prikladá ďalšie vyjadrenie osobností k výrokom sťažovateľa. Jedná sa o nasledujúce články a vyjadrenia:

- a) *„Fašistické prejavy chráni imunita. Dokedy?“* (29.10.2016; Pravda; mut., Slovensko, s. 2,3; iš, vv),
- b) *“Predseda židovských obcí sa pustil do Matoviča a kotlebovcov. Neprípustné, nepochopiteľné, anomálne, odkazuje im”* (05.11.2016; www.parlamentnlisty.sk; Aréna, 09:38, s. -; TASR),
- c) Vyjadrenie predsedu vlády SR, predsedu politickej strany Most Híd a stanovisko šéfa slovenskej diplomacie.

Dôkaz: Text návrhu predsedu NR SR zo dňa 22.11.2016 na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi, strana 3 (viď. príloha A)

IV. POSTAVENIE, PRÁVA A POVINNOSTI POSLANCA NR SR

1. V súlade s Ústavou SR, článkom 72, je NR SR jediným ústavodarným a zákonodarným orgánom SR. V súlade s článkom 73, ods. 2 je poslanec zástupca občanov. Poslanec vykonáva svoj mandát podľa svojho svedomia a presvedčenia a nie je viazaný príkazmi.

2. V súlade s Ústavou SR, článkom 75, ods. 1 poslanec skladá nasledovný poslanecký sľub:

„Sľubujem na svoju česť a svedomie vernosť Slovenskej republike. Svoje povinnosti budem plniť v záujme jej občanov. Budem dodržiavať ústavu a ostatné zákony a pracovať tak, aby sa uvádzali do života.“

3. Ústava SR, ustanovenie článku 78, ods. 2 uvádza:

„Za výroky pri výkone funkcie poslanca prednesené v Národnej rade Slovenskej republiky alebo v jej orgáne nemožno poslanca trestne stíhať, a to ani po zániku jeho mandátu. Poslanec podlieha disciplinárnej právomoci Národnej rady Slovenskej republiky.“

4. Ako uvádzajú Ján Svák a kol. v knihe Teória a prax legislatívy, tretie rozšírené vydanie z roku 2012, publikované Paneurópskou vysokou školou na stranách 99 - 101, citujem:

„Právny status poslanca zodpovedá tomuto jeho výnimočnému postaveniu ako legislatívnemu subjektu. Právny status poslanca je založený predovšetkým na základnom princípe zákazu imperatívneho mandátu.

V širšom slova zmysle a v kontexte s našou ústavnoprávnou úpravou zákaz imperatívneho mandátu znamená:

- *neodvolateľnosť poslanca,*
- *slobodu prejavu poslanca,*
- *nezávislosť poslanca na vôli voličov.*

Sloboda prejavu poslanca je oproti všeobecnej slobode prejavu (článok 26 Ústavy SR) rozšírená a osobitne chránená v prípade, že je realizovaná pri výkone funkcie poslanca a prednesená v NR SR, alebo jej orgáne. Pritom sa nemyslí na budovu parlamentu (teritoriálne hľadisko), ale na rokovanie parlamentu (procesné hľadisko) v každej jeho forme. Teda poslanec má osobitnú ochranu slobody prejavu aj pri tzv. zasadnutí výboru v Stredných Plachtinciach, ale nemá ju pri prednesoch urobených počas prestávky schôdze pléna národnej rady v tzv. poslanceckom bufete.“

5. Je evidentné, že voči poslancovi môže byť vedené disciplinárne konanie – disciplinárne stíhanie, ktoré môže viesť proti poslancovi Mandátový a imunitný výbor NR SR buď z vlastnej iniciatívy, alebo na návrh iného orgánu NR SR alebo poslanca, ktorý sa cíti byť urazený výrokom predneseným pri výkone jeho funkcie.

V. ARGUMENTY SŤAŽOVATEĽA PROTI DÔVODOM NA ZAČATIE DISCIPLINÁRNEHO KONANIA

1. Výroky sťažovateľa nesmerovali voči žiadnemu poslancovi NR SR. Jeho výroky smerovali voči argumentom ministerky spravodlivosti SR pani Lucie Žitňanskej, ktorá však nie je poslankyňou NR SR. Ako také nemôžu spadať pod ustanovenia Rokovacieho poriadku NR SR, kompetencie predsedu NR SR, a teda nemôžu byť predmetom disciplinárneho stíhania sťažovateľa.

2. Výroky sťažovateľa smerovali voči politike štátu Izrael s poukazom na skutočnosť, že podľa názoru sťažovateľa podopretého faktami, ktoré ďalej uvedieme, si sťažovateľ de facto položil otázku, čo to nie je práve štát Izrael, kde ešte stále existuje apartheid, ktorý reálne v praxi funguje.

3. Výroky sťažovateľa smerovali voči politike vlády Spojených štátov amerických.

4. Výroky sťažovateľa smerovali voči náboženstvu islamu a nie proti moslimom.

5. Sťažovateľ v pozícii poslanca NR SR má právo slobody prejavu a môže sa vyjadrovať aj voči zahraničnej politike, ak má táto politika priamy dopad na prijímanie zákonov NR SR, a tak isto má právo slobody prejavu čo sa týka náboženstva.

6. Podľa presvedčenia sťažovateľa nie je možné aplikovať vyvodenie disciplinárneho konania voči poslancovi, ktorý v svojom prednese uvádza fakty a dôkazy týkajúce sa akýchkoľvek okolností, samozrejme pokiaľ nie sú namierené osobne voči niektorému inému poslancovi NR SR. Takéto osobné výroky sťažovateľ nikdy voči žiadnemu poslancovi NR SR nepredniesol a z uvedeného dôvodu sa žiadny poslanec NR SR nemôže cítiť dotknutý. Sťažovateľ vyriekol svoju kritiku voči politike štátu Izrael, voči politike vlády Spojených štátov amerických a vyslovil svoj názor na náboženstvo islam. Na tieto výroky má ako poslanec NR SR plné právo a nikto mu toto právo nemôže odobrať. A už vôbec nemôže byť za svoje názory disciplinárne stíhaný. Toto je v demokratickom štáte, založenom na kresťanských tradíciách, neprípustné.

7. Návrh na začatie disciplinárneho konania predsedom NR SR je de facto odsúdením sťažovateľa predsedom NR SR z trestného činu podľa § 423 zákona č. 300/2005 Z.z. – hanobenie národa, rasy a presvedčenia, pretože uvádza, že vyjadrenie sťažovateľa vo vzťahu k islamu, ktoré prirovnáva ku krutému, odpornému a neľudskému politickému systému napĺňa niektoré znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Predseda NR SR nie je v postavení súdu, aby mohol interpretovať vzákon a už toľko nie je v postavení, aby mohol na základe svojej úvahy niekoho odsudzovať, resp. určovať, či jeho konanie spĺňa alebo nespĺňa znaky akéhokoľvek trestného činu. Inými slovami, predseda NR SR chce pokutovať sťažovateľa na základe jeho presvedčenia, že jeho výroky by boli trestné, keby ho nechránila poslanecká imunita. Výrok sťažovateľa o islame nie je a nemôže byť podľa platnej legislatívy trestný, pretože nehovorí o moslimoch ako o jednotlivcoch, alebo o skupine osôb (tak ako to predpokladá Trestný zákon), ale hovorí výlučne o islame ako o náboženstve či politickom systéme. Ani výroky namierené proti štátu Izrael a výroky proti vláde Spojených štátov a Izraela nemôžu byť trestné, pretože Trestný zákon nepozná hanobenie štátu a hanobenie vlády.

8. Disciplinárne konanie a uloženie pokuty sťažovateľovi je nielen v rozpore so všetkými princípmi demokratického a právneho štátu, ale je podľa sťažovateľa aj v rozpore so zdravým rozumom, pravdou a spravodlivosťou. Výroky sťažovateľa nie sú v žiadnom prípade v rozpore so žiadnym platným zákonom SR. To znamená, že ak by sťažovateľ ani nebol poslancom NR SR, nehrozil by mu za spomenuté výroky žiadny postih, pokuta, alebo iná sankcia.

9. Je potrebné si položiť nasledovnú otázku: „Sú výroky sťažovateľa pravdivé? Ak sú pravdivé, potom neexistuje skutočne žiaden právny a morálny dôvod, prečo by mal byť odsúdený a už vôbec nie je dôvod na to, aby bol potrestaný.“

10. Podľa sťažovateľa, predseda NR SR, ktorý je občanom SR a podľa svojich slov uznáva kresťanskú vieru, sa cíti byť urazený výroky voči islamu, voči politike štátu Izrael a voči politike vlády Spojených štátov amerických. Predseda NR SR nie je ani predsedom izraelského parlamentu Knessete, ani predsedom amerického kongresu, podľa jeho vyjadrení nie je vyznávačom islamu.

11. V nadväznosti na bod V/9 tejto sťažnosti poukážeme na odôvodnenosť sťažovateľovho výroku.

a) Ak má nejaká osoba sex s 9 - ročným dievčaťom, je to evidentne znak pedofilnej úchylky. Ak je táto osoba zakladateľom nejakého náboženstva a jedna z jeho najdôležitejších postáv a túto skutočnosť nielenže nepopierajú, ale dokonca ani nijako neodsudzujú jeho stúpenci, je legitímne hovoriť o takomto náboženstve, tak ako to povedal sťažovateľ.

Odpovědi na apologetiku: Mohamed a Aiša. (29. február 2016).
WikiIslam, the online resource on Islam. Získané 08:12, 3. jún 2017,
z //wikiislam.net/index.php?title=Odpovědi_na_apologetiku:_Mohamed_a_Aiša&oldid=114790

Aisha – Age at marriage. (28. máj 2017).
Wikipedia, Slobodná encyklopédia. Získané 08:49, 3. jún 2017,
z //en.wikipedia.org/w/index.php?title=Aisha&oldid=782682031#Age_at_marriage

b) Pokiaľ ide o toho, koho dielom je islam z náboženského hľadiska, tu je potrebné uviesť, že podľa najsvätejšej knihy všetkých kresťanov – Biblie, sú bohovia pohanov, čiže bohovia akéhokoľvek nekresťanského náboženstva, teda aj vrátane islamu, démoni. V Žalme 96:5 – „Lebo všetci bohovia pohanov sú démoni“. V Novom zákone v 1. liste Korint’anom 10:20 – „Ale čo (pohania) obetujú, to obetujú démonom, a nie Bohu. A ja nechcem, aby ste boli spoločníkmi démonov“. Z predošlého, použitím jednoduchej logiky vyplýva, že ktokoľvek z poslancov NR SR, a nielen nich, ale aj kresťanov povie, že podľa neho je islam démonické a pohanské náboženstvo, mal by byť potrestaný. Ak by sa postupovalo podľa tejto logiky, tak potom každý kresťan, ktorý verejne cituje výroky z Biblie, sa dopúšťa trestného činu. A toto je pre každého kresťana neprijateľné, pretože by to znamenalo zaprieť svoju vieru a teda zaprieť Pána Boha.

c) Sťažovateľova rečnícka otázka kritizujúca štát Izrael a jeho vládu je odvodená z jeho faktických a preukázateľných zistení. Jedná sa o:

- Knihy palestínskeho spisovateľa **Nidala Saleha**, ktorý je štátnym občanom SR a žije trvale na Slovensku. Jedná sa o knihy „Prečo sa vraždí v Izraeli?“ (vydal EKO-KONZULT v roku 2002), „Nedotknuteľní“ (vydal EKO-KONZULT v roku 2009) a „Dilema islamskej rétoriky“ (vydal EKO-KONZULT v roku 2008).

Existuje celý rad významných osobností z OSN, USA a dokonca z Juhoafrickej republiky, ktorí sami zažili apartheid a tvrdia to isté, čo sťažovateľ:

- Bývalý špeciálny spravodajca OSN **John Dugard** opísal vo svojom videu situáciu na Západnom brehu Jordánu takto, citujem: „Nemám žiadne pochybnosti povedať, že zločiny Izraela sú ďaleko horšie ako tie, ktoré boli spáchané za čias apartheidu v Juhoafrickej republike.“

Ex-U.N. Official John Dugard: Israel's Crimes are "Infinitely Worse" Than in Apartheid South Africa. (6. máj 2015).

Democracy Now! Independent Global News. Získané 12:27, 3. jún 2017,
z //www.democracynow.org/2015/5/6/ex_un_official_john_dugard_israel

- Bývalý prezident Spojených štátov amerických **Jimmy Carter**, nositeľ Nobelovej ceny za mier napísal v roku 2003 knihu s názvom „Palestína: Mier, nie apartheid“.
- **Desmond Tutu**, anglikánsky arcibiskup, nositeľ Nobelovej ceny za mier a známy juhoafrický bojovník proti apartheidu v apríli 2010 napísal otvorený list Univerzite v Berkley, v ktorom uviedol: „*Bol som na okupovanom Palestínskom území a bol som svedkom rasovej segregácie ciest, bývaní, ktoré mi tak veľmi pripomenuli podmienky, ktoré sme zažili v Juhoafrickej republike počas rasistického systému apartheidu*“.

Existujú tak isto aj výroky veľmi známych Židov, ktorí obviňujú štát Izrael a jeho vládu z apartheidu:

- **Michael Ben-Jair**, bývalý generálny prokurátor štátu Izrael (1993 – 1996) uviedol v roku 1967:
„Sme sa entuziasticky rozhodli stať koloniálnou spoločnosťou, ignorujúc medzinárodné zmluvy vyvlastňovať zem, sťahovať osadníkov z Izraela na okupované územia, zúčastňovať sa na krádeži a hľadať ospravedlnenia pre všetky tieto aktivity. Vášnivo túžiac ponechať si okupované územia sme vytvorili dva súdne systémy: Jeden – progresívny, liberálny – v Izraeli; druhý – krutý, útočný – na okupovaných územiach. Prakticky sme ustanovili apartheidný režim na okupovaných územiach hneď po ich dobytí. Tento utláčateľský režim existuje dodnes”.

Settlements: What Israeli lawyers really think. (8. február 2014).

Jews Down Under, An online magazine for Australian Jews. Získané 12:33, 3. jún 2017,
z //jewsdownunder.com/2014/02/08/settlements-what-israeli-lawyers-really-think/

Podobný názor majú aj ostatní predstavitelia štátu Izrael, ktorí definujú izraelskú politiku ako politiku apartheidu:

Predstavitelia Izraela: Náš režim je apartheid. (30. marec 2016).

kandalaft, Pravda.sk Blog. Získané 12:37, 3. jún 2017,
z //kandalaft.blog.pravda.sk/2016/03/30/predstavitelia-izraela-nas-rezim-je-apartheid/

- **Bredley Burton**, významný novinár z denníka Haaretz napísal v týchto novinách v roku 2015 nasledovné:

“Bol som jeden z tých, ktorí oponovali nálepke apartheid prisudzovanej Izraelu. Už tomu neoponujem Nemôžem ďalej predstierať Toto sa stalo s našou vládou zákona. Dve odlišné sady pravidiel. Jedna pre nás a druhá, ktorú hádzeme na nich. Apartheid. Sme tým čo sme stvorili. Sme tým, čo robíme a ranami, ktoré spôsobujeme miliónom iných. Sme tým, nad čím privierame oči. Náš Izrael je tým, čím sa stal: Apartheidom”. “Čo znamená apartheid na izraelský spôsob? Apartheid znamená fundamentalistický klérus presadzujúci prehĺbovanie segregácie, nerovnosti, nadradenosti a podrobenia. Apartheid znamená zákonodarcov Likudu a bývalého šéfa tajnej služby Aviho Ditchera volajúci v nedeľu po oddelených, segregovaných cestách

a dial'niciach pre Izraelčanov a Palestínčanov na Západnom brehu. Apartheid znamená stovky útokov osadníkov proti palestínskemu majetku, živobytiu a životu, bez usvedčenia, bez obvinenia, dokonca bez podozrivých. Apartheid znamená nespočetné množstvo Palestínčanov väznených bez súdu, zastrelených bez súdu, zastrelených do chrbta pri úteku a bez oprávneného dôvodu. Apartheid znamená izraelských predstaviteľov používajúcich armádu, políciu, vojenské súdy a drakonické administratívne väzby, nielen proti terorizmu, ale aj na obmedzenie takmer každého spôsobu nenásilného protestu Palestínčanov.”

Jedným z najznámejších výrokov týkajúci sa nežidov a svedčiaci o tom, že štát Izrael toleruje nenávisť a zotročovanie, resp. diskrimináciu nežidov v Izraeli, sú vyhlásenia **Ovadia Jozefa**, bývalého rabína z ultrakonzervatívnej izraelskej vládnej strany Šas, zakladateľa tejto vládnej strany a bývalého hlavného sefardského rabína štátu Izrael, ktorá od svojho vzniku v roku 1984, bola v s výnimkou rokov 2003 – 3006 vždy súčasťou izraelskej vlády. V posledných voľbách získala skoro 9 % hlasov a 11 kresiel v Knesete, vyhlásil dňa 21.10.2010 nasledovné:

„Gójovia (hebrejské slovo, ktoré označuje príslušníka nežidovského národa alebo náboženstva, pozn. red.) sa narodili jedine preto, aby slúžili nám. Iné poslanie okrem služby národu Izraela na svete nemajú. Na čo sú pohania potrební? Budú pracovať, orať a žať. My budeme sedieť ako páni a jesť.“

K tomu, prečo pohania vôbec žijú tak dlho, vyhlásil:

„Pohania sú ako ostatní – musia zomrieť, ale Boh im dal dlhovekosť. Prečo? Predstavte si osla. Keď uhynie, príde človek o peniaze. Je to jeho sluha, a preto je mu daný dlhý život, aby pre Žida mohol dlho pracovať.“

Nežidia sú na svete na to, aby slúžili národu Izraela, tvrdí rabín. (21.10.2010).

ČTK a PEREX, a.s. Získané 12:42, 3. jún 2017,

z //spravy.pravda.sk/svet/clanok/235920-nezidia-su-na-svete-na-to-aby-sluzili-naro...

12. Záverom k hore uvedeným argumentom:

Ak pripustíme skutočnosť, že poslanec NR SR z akejkoľvek politickej strany, ktorý je riadne zvolený do NR SR, bude podrobený disciplinárnemu konaniu a následne sankcionovaný za svoje výroky v pléne NR SR, tak ako je v tomto prípade sťažovateľ, dopustíme sa porušenia Ústavy SR a zákonov platných v SR. Žiaden z poslancov si potom nebude istý, či sa môže vyjadriť v pléne NR SR „podľa svojho vedomia a svedomia“. Tým dôjde nielen k obmedzeniu práv poslanca, ale aj k jeho zastrašeniu, aby prezentoval svoje fakticky podložené výroky v súlade s výkonom jeho mandátu. Toto je v právnom štáte a demokracii neprípustné.

Inou otázkou je začatie disciplinárneho konania voči poslancovi NR SR, ktoré môže byť samozrejme iniciované NR SR v súlade s Rokovacím poriadkom NR SR, no disciplinárne konanie môže byť iniciované podľa názoru sťažovateľa len na základe hrubých a útočných výrokov proti konkrétnemu poslancovi NR SR, alebo za disciplinárne prehrešky spáchané poslancom pri výkone jeho poslanskeho mandátu (napr. neospravedlnená neúčast' na jednaní NR SR, hlasovanie za iného poslanca NR

SR, opilstvo, atď.). Vtedy je disciplinárne konanie na mieste. A vtedy je aj postih poslanca za disciplinárny prehrešok legitímny a odôvodnený. No nemôže to byť v žiadnom prípade za výroky poslanca vyrieknuté v pléne NR SR, potvrdené faktami.

V rámci Rokovacieho poriadku NR SR a ani v rámci akéhokoľvek zákona, predpisu, alebo nariadenia platného pre poslancov NR SR neexistuje žiaden predpis, ktorý by určoval aký druh výrokov je zakázaný, resp. spôsobilý iného poslanca oprávnene uraziť.

VI. PRÁVOMOC ÚSTAVNÉHO SÚDU SR VO VECI

Ústavný súd SR je oprávnený a povinný chrániť základné práva a slobody, ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Vzhľadom na charakter právneho aktu, ktorým boli porušené základné práva sťažovateľa (uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky), ako aj vzhľadom na skutočnosť, že porušovateľom základných práv je v tomto prípade Národná rada Slovenskej republiky, nie je možné dovolávať sa ochrany základných práv u žiadneho iného súdu, pretože žiadny zákon nespĺnomocňuje všeobecné súdy preskúmavať ústavnosť uznesení NR SR.

Vzhľadom na tieto skutočnosti je tiež evidentné, že sťažovateľ nemohol proti rozhodnutiu porušovateľa uplatniť žiadne opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, keďže žiadne opravné ani iné právne prostriedky vo vzťahu k uzneseniu NR SR pre sťažovateľa neexistujú.

Z uvedeného vyplýva, že Ústavný súd SR je oprávnený a povinný vo veci konať.

VII. LEHOTA NA PODANIE SŤAŽNOSTI

1. Lehota na podanie sťažnosti na Ústavný súd SR je 06.06.2017. NR SR schválila uznesenie č. 584, ktorým porušila základné práva sťažovateľa 06.04.2017. Podľa § 53 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov možno sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky podať v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

2. Podľa § 31a zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov *“ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred Ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku”*.

3. Podľa Občianskeho súdneho poriadku *“lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty”* (§ 57 ods. 2 OSP).

4. Sťažnosť sa predkladá v zákonom stanovenej lehote.

VIII. NÁVRH NA ROZHODNUTIE VO VECI SAMEJ

Sťažovateľ navrhuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky po predbežnom prerokovaní prijal sťažnosť na ďalšie konanie.

Dôvody:

(i) Podľa § 25 ods. 2 zákona NR SR č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení ústavných sudcov v znení neskorších predpisov:

“návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá Ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže Ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.”

(ii) Ústavný súd SR má podľa čl. 127 Ústavy SR právomoc rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Nami predkladaná sťažnosť je takouto sťažnosťou. Predkladaná sťažnosť má náležitosti predpísané zákonom č. 38/1993 Z.z.:

- a) podáva sa písomne, obsahuje, akej veci sa týka, kto ju podáva, proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa sťažovateľ domáha, odôvodnenie návrhu, navrhované dôkazy, preukazujúce odôvodnenie návrhu a je podpísaný právnym zástupcom sťažovateľa (§ 20 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z.),
- b) k sťažnosti je pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom, v ktorom je uvedené, že splnomocnenie sa udeľuje na zastupovanie pred Ústavným súdom SR (§ 20 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z.z.),
- c) sťažnosť obsahuje označenie, ktoré základné právo sa podľa sťažovateľa porušilo, právoplatné rozhodnutie, ktorým sa základné právo porušilo, a označenie proti komu sťažnosť smeruje (§ 50 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z.),
- d) k sťažnosti je pripojená kópia právoplatného rozhodnutia (§ 50 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z.z.).

(iii) Návrh na začatie konania nie je neprípustný, pretože sa netýka veci, o ktorej Ústavný súd SR už rozhodol, ani Ústavný súd SR v tejto veci nekoná, ani sa ním sťažovatelia nedomáhajú preskúmania rozhodnutia Ústavného súdu SR (§ 24 zákona č. 38/1993 Z.z.) a sťažovatelia nemajú voči rozhodnutiu, ktorým prišlo k porušeniu ich základného práva žiadne opravné prostriedky, ani iné právne prostriedky (§ 52 zákona č. 38/1993 Z.z.).

(iv) Návrh sa predkladá oprávnenou osobou, pretože podľa § 18 ods. 1 písm. f) Ústavný súd začne konanie, ak návrh podá každý, o ktorého práve sa má konať v prípadoch stanovených v čl. 127 a čl. 127a Ústavy SR.

(v) Návrh sa nepodáva oneskorene, pretože podľa čl. 53 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z.z. *“sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia”* a sťažnosť sa predkladá pred uplynutím uvedenej lehoty.

(vi) Návrh nie je zjavne neopodstatnený, keďže ním sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 127 Ústavy SR, a predkladá návrh ústavou aj zákonom predpísaným spôsobom.

Z hore uvedeného je evidentné, že neexistuje žiadny dôvod, aby Ústavný súd SR odmietol návrh na prerokovanie sťažnosti. Pretože neexistuje žiadny dôvod na odloženie alebo odmietnutie návrhu, sťažnosť by mala byť prijatá na ďalšie konanie v plnom rozsahu.

Sťažovateľ navrhuje, aby Ústavný súd SR na základe dôvodov uvedených v sťažnosti po jej prerokovaní rozhodol nasledovne:

1. Sťažnosti sa **vyhovuje**.
2. Uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky č. 584 zo 06.04.2017 sa podľa čl. 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa § 56 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov sa **zrušuje**.

Sťažovateľ si uplatňuje nárok na náhradu trov konania v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi platenie a náhradu trov konania.